

ταῦτο γινόμενες, δυάδι εἰν ὑπερβάλλουσα. Δεῖ γὰρ τέτων ἕκαστον τοῖς ὧν μεσιτῶν ἐν μέρει παρατεθεινῶν, τοῖς καὶ αὐτοῖς ἐξῆς πρὸς ἀλλήλας παρατεθεισομένοις. Διόπερ ἐν τάξει ἀπὸ τῶν νοητῶν μὲν, ἀδιανοήτων δὲ (ἐξέσω ἕτως ἀποκαλεῖν τὰς ἀμέσους, καὶ διὰ ψιλῆς ἐποπτείας τὸ σαφὲς ἐχέσας (ἡ. νι. Φλα.) ἀποφάνσεων τὴν ἀρχὴν λαβῆσι, Α. αἱ ἀξιωματικαί, καὶ ἀναπόδεικτοι, ἐκ δυῶν ὄρων εἰν ἀνδρῶν μέσος, καὶ ἐν αὐταῖς ἀκριβοῦς ἢ τῷ Νῆ σάσις (ἡ. Φλ.), μετάβασις δὲ ἐδεμία. Οἷον τὸ σῶμα ποσῶν ἕκτασις ἔχει. Β. αἱ δὲ ἀποδεικταὶ ἐκ τριῶν εἰν ὄρων καὶ μεταβάσεων, δι' ἐνὸς μέσος· οἷον τὸ σῶμα χῆμα ἔχει, διὰ τὴν ποσῶν ἕκτασις. Γ. αἱ δὲ ἐκ τεσσάρων διὰ δυῶν μέσων· οἷον σφαιρῶν ἐπιδέχεται, διὰ τὴν ἕκτασις, καὶ διὰ τὸ χῆμα. Δ. Αἱ δὲ ἐκ πέντε, διὰ τριῶν μέσων· οἷον τὴν ἐπιφάνειαν πανταχοῦθεν ἐπίσης ἀφισαμένῳ δύναιτ' ἂν ἔχειν τὴν σημεία, ὅ τῶν ἐν αὐτῷ ἐστὶ τὸ μεσαύτατον· διὰ τὴν ἕκτασις, καὶ τὸ χῆμα, καὶ τὴν σφαιρῶν. Καὶ ἐφεξῆς ἕτως, αἰετῶν ὄρων, τὴν τῆς ἐφοδῶν τάξιν μονάδι ὑπερβαλλόντων, καὶ τῆς τάξεως ὡσαύτως τὴν μεταξὺ μονάδι ὑπερεχέσας.

ἡ. Φλδ'. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἀποφατικῶς. Ἀδιανοήτοι μὲν τῶν ἀποφάνσεων αἱ ἀμέσοι διὰ τὸ αὐτοπίστον, διανοηταὶ δὲ, ἐν αἷς παρεμπίπτει τὰ μεσιτῶντα. Τὸ γὰρ ἐν τῷ τετραγώνῳ τὰς γωνίας, φέρε, τρισὶν ὀρθαῖς μὴ ἐξισῶσαι, ἀμέσως δῆλον. Οὐδὲ γὰρ μέσος χρειαῖ τινός, ὥστε μαθεῖν τὰ τέταρτα μὴ εἶναι τρία. Ἐν δὲ τῷ τριγώνῳ ἐμμέσως τέτο δῆλον καθίσταται. Δεῖ γὰρ πρῶτον διὰ μέσων τινῶν παραληφθέντων, παντὸς τριγώνου τὰς τρεῖς ἴσας εἶναι δυῶν ὀρθαῖς ἀποδεικνύσαι, εἰδ' ἕτω διανοηθέντας ἐπιστῆσαι, ὅτι τὰς ἐν αὐτῷ δύο ὀρθαῖς τρισὶ συνεξισῶσαι ἀδύνατον. Οἷον τε δὲ κἀνταῦθα παρατηρεῖν ὡς ἐπὶ τῶν καταφατικῶν (ἡ. Ανωτ.), τό τε ἰσάριθμον συμπάντων τῶν ὄρων, καὶ τῶν μεταβάσεων, καὶ τέτων τὴν ὑπὲρ τὴν τάξιν τῆς ἐφοδῶν ὑπεροχίῳ, καὶ τὴν ὑπὲρ τὴν μεσιτῶντα. Οἷον ὁ τοῖς πάθεσι δελβῶν, ὡς ἐν ταραχῇ ζῶν, βίον ἠρεμον ἐ διάγει. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ ἡ διάνοια, ἐκ τριῶν ὄρων ἐστὶ, δι' ἐνὸς μέσος. Ἦν δὲ συνάψαι δὴν περαιτέρω, τὸν τοῖς πάθεσι δελβῶν μὴ εἶναι μακρότερον, ἢ ἐφοδος ἕσασιν ἐκ τεσσάρων, διὰ μέσων δυῶν καὶ ἐφεξῆς ὡσαύτως.

ἡ. Φλέ.

ἡ. Φλέ. Ἐπὶ τῆς καταφατικῶς συνάψαι ἐπεγομένης διανοίας, ἀπασαί αἱ διὰ τῶν μεταξὺ γινόμεναι μεταβάσεις, καταφάσκουσι ὀφείλουσι. Ἐπὶ δὲ τῆς ἀποφατικῶς, αἷς ἔχει τῶν λοιπῶν καταφασκῶν, καὶ μίαν ἐξ αὐτῶν ἀποφάσκουσι. Ἦ γὰρ μία διὰ τῶν μεταξὺ ἐν ἀποφάσει γινόμενη μετάβασις, διεισῶσα τὰ τοῖς ἀκροῖς συναπτόμενα, διὰ τέτων, καὶ τῶν οἷς αὐτὰ συνήπταται λύει τὴν ἕνωσιν. Ἰδέσθαι τὸ λεγόμενον ὑπ' ὄψιν, τὸ μὲν == καταφάσεως, τὸ δὲ — ἀποφάσεως ὑπαθεμένῳ ἐν ταῖς μεταβάσεσι σύμβολα.

Ἐπὶ διανοίας καταφατικῆς.

"Ανθρωπος == σύνθετος == λυτός == θνητός.

"Ανθρωπος == θνητός.

Ἐπὶ διανοίας ἀποφατικῆς.

"Ανθρωπος == σύνθετος — ἄλυτος == ἀθάνατος.

"Ανθρωπος — ἀθάνατος.

ἡ. Φλζ'. Δι' ἀπασῶν ἀποφασκῶν τῶν μεταβάσεων διάνοια ἐκ ἐκπεραίνεται, ἕτε καταφατικῆ· οὐδὲ γὰρ λόγος συναφείας δυῶν τινῶν πρὸς ἀλλήλα γένοιτ' ἂν, τὸ μηδέτερον ἐκείνων τρίτῳ τινὶ εἰς ταυτὸ συνιέναι. Ἀλλ' ἐδ' ἀποφατικῆ· ἕτε γὰρ δηλονότι ἐπάναγκες καὶ ἀλλήλων ἀφισάσαι, τὰ ἀπὸ τρίτου τινὸς ἀφισάμενα. Οἷον ἐπὶ τῶν ἐξῆς μεταβάσεων.

"Ανθρωπος — ἄγγελος — ζῶν — σφαῖρα.

Καιμὴ "Ανθρωπος == ζῶν.

Καὶ "ἄγγελος — σφαῖρα.

Καὶ "Ανθρωπος — σφαῖρα.

ἡ. Φλζ'. Ἐπὶ τῶν δι' ὄλων ἀποφατικῶν μεταβάσεων, καὶ καθ' ἑαυτὰς ἐκείνης ἀληθειῶν, αἰετῶν ἐφεξῆς ὄρων, μὴ μόνον καθ' ἑτερότητα, ἀλλὰ κατ' ἀντίθεσίν τινα τὴν ἠγεμόνευον ἀνατρεπόντων, τῆς ὑπεναντιώσεως ἀνατρεμμένης τε ἀμαρτυροῦσας καὶ ἀποκαθισταμένης, αἱ μὲν κατὰ τὴν ἀρετὴν ἐκπερατῶμενα διάνοια ἀληθεύουσαι εἰσὶν, αἱ δὲ κατὰ τὴν περιττῶν ψεύδόμενα. Οἷον ἐπὶ τῷ ἐφεξῆς διαγράμματος τῷ μὲν α, τὸ ἀληθεύον ὑποσημειῶντα, τῷ δὲ ψ, τὸ ψεύδουσα.

"Ανθρ.